

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Meditationum evangelicarum pars tertia, hoc est:
Tractatio evangeliorum tam dominicalium, quam
festivalium, ad recte se sub variis tentationum generibus
gerendum, disposita**

Creide, Hartmann

Francofurti ad Moenum, 1682

De tertio

[urn:nbn:de:bsz:31-126133](#)

nos in iram, sed in acquisitionem salutis,
1. Thess. 5. v. 9.

De Tertio.

Restat Cautela, quæ tribus absolvitur
Regulis, quarum

1. Festum decenter celebra. Exemplo sunt
piæ hæ mulierculæ, in quibus apparet,

1. Insignis pietas. Sabbatho eum quiete-
scabant, juxta præceptum Dei, Exod. 20. 8.
Idem nos faciamus. Festa enim solennia
non idèò instituta sunt, ut in delitiis, et
capulâ aut ebrietate transigantur, ut hodiè
perverius mos invaluit; sed in æde Domini-
ni convenianus oportet, laudantes & ce-
lebrantes Dominum pro beneficiis nobis
exhibitis, quæ decora & jucunda laudatio
est, Psal. 147. v. 1. placetque Deo super ju-
vencum, cornua producentem & ungulas,
Psal. 69. v. 32. quando verò festivitates
Dei in peccatis transfiguntur, ad gravem
Deus hoc ipso iram provocatur, ut con-
vertat festivitates in luctum, & canticain
planctum, Amos 8. v. 10.

2. Singularis animositas. Hæc in parte
Apostolis palmarum præcipiunt, qui meti-
culosi latibula quæsiverât, & conclavi sese
incluserant, nec prodire audebant, ad re-
surrectionem Christi indagandam, quam
tamen ipsis Servator clæ prædixerat. Sic
nullum periculum illæ verentur, sed ani-
mose ad sepulcrum pergunt. Hæc fidei
natura est, ut in Christo non offendatur,
nec periculum ullum fugiat, quod obotiri
possit. Qui enim crediderit, non festina-
bit, Esa. 28. v. 17. sed novit sibi pro Chri-
sto donatum esse, ut non solum in eum
credat: sed etiam pro illo patiatur, Phil. 1.
v. 29. quod & Christianus nunquam aver-
setur: sed spe gaudeat, & in tribulatione pa-

tiens esse perseveret, Rom. 12. v. 12. juxta
illud: Credidi, propter quod locutus
sum, Psal. 116. v. 10.

3. Conjuncta unanimitas. Unum enim
illis erat cor, & unus affectus: quod huic,
& illi placebat. Id est, humero uno servire
Deo, Soph. 3. v. 9. Idem nobis quoq; imi-
tantum. Quando enim Servator noster
pacem appræcatur nobis, Joh. 20. v. 19 hoc
ipso non modò conscientiam nostram pa-
catur, sed & simul graviter nobis impe-
raturus est, ut inquiramus pacem, & mutuò
persequamur eam, Pl. 34. v. 15. Matt. 5. v. 9.

4. Tempestiva sedulitas. Somnum enim
profligantes, cum ipso diluculo, ante Solis
ortum itineri se accingunt. Id nostri quo-
que officii est. Studio non pigri simus,
Rom. 12. v. 11. Imprimis in rebus salutem
nostram concernentibus, formum pecca-
torum & securitatis abigamus, ut manè
surgamus. Pœnitentia quippe sera, raro
est vera, sicut in tota sacrâ Scripturâ nul-
lum exemplum occurrit, nisi latronis, in
ipso vitæ articulo pœnitentiam agentis,
Luc. 23. v. 43. id verò neutiquam in imitationem
trahendum, sed potius salutare Si-
racidis consilium amplectendum; Ante
languorem humiliante, & in tempore pec-
catorum ostende conversionem tuam,
Sir. 18. v. 21. 26.

5. Rara liberalitas. Non enim parcunt
sumptibus emendis aromatibus, quibus
Dominum ungant. Nam ubi cor sincerum
est, ibi haud in invito largimur facultatibus
nostris, ad conservationem cultus divini,
& egenorum indulgentiam, ita ut si mul-
tum nobis fuerit, abundanter tribuamus:
sin exiguum, etiam hoc libenter impertiri
studeamus, Tob. 4. v. 9. Hilarem enim da-
torem diligat Deus, 2. Cor. 9. v. 7. Hoc fra-
gments
admin
mu
min
tio
en
la ja
dec
1.
pron
enim
lens,
atom
Si
cà ve
thun
quer
quo
Id
gen
dere
16.v.
nis &
dictu
in die
concep
tione
dam;
Gioseph
el. Sicu
monum
tans
nifican
perim
lecpili
Hinc
rum n
Doi &
grans

trans illud unguentum est, quo Christus adhuc hodiè ungitur. Unde & non sine remuneratione fieri. Mutuò enim dat Dominus, qui miseretur pauperis, & retributionem suam reddet ei, Prov. 19. v. 17.

II. Resurrectionem Christi pondera. Hanc enim inculcat prælecta Pericope, in quâ illa juxta omnes circumstantias evidenter describitur. Surrexit enim Servator,

1. Tempore congruo, tertio sc. die, ut ipse promiserat, & Scriptura prædixerat. Cum enim transiisset Sabbathū, Maria Magdalena, & Maria Jacobi & Salome emerunt aromata, ut venientes ungerent Jelum.

Sicut igitur Servator die Paralceves circa vesperum exspiraverat: ita per Sabbathū in sepulchro quiescere sinunt, sequente verò Solis die manè surrexerunt, quò corpus ejus more Judaico ungerent.

Id non modò per Prophetas prædictum generaliter, imprimis ubi David ait: Non derelinques animam meam in inferno, Ps. 16. v. 10, sed & specialiter, ratione temporis & diei prædefiniti. Sic enim Os. 6. v. 2. dicitur: Vivificabit nos post duos dies, in die tertią suscitabit nos, & vivemus in conspectu ejus. Quod quidem de resurrectione omnium credentium intelligendum: quia verò hæc à Christi Resurrectione pendet, Propheta quasi id dicturus est: Sicut Christus post triduum surrexit ex mortuis: ita nec nos Deus in æternum in tumulis nostris relinquet, sed suo tempore vivificaturus est, juxta illud Joh. 5. 25. Quò pertinet quoque typus Jonæ, ipso Christo sic explicante, Matth. 12. v. 40. Jon. 2. v. 1.

Hinc igitur elucescit, Servatorem nostrum non nudum hominem, sed Filium Dei & Θεόν Θεόν esse. Omnes enim re-

liqui homines corruptionem videre coguntur, nemine, cuiuscunque loci & ordinis sit, inde excepto, juxta illud: Terra es, & in terram revertaris, Gen. 3. v. 19. Verum Christi corpus corruptionem non vidit, sed tertio die vivum prodiit, quia divinitati personaliter unitum fuit. Licet enim vinculum naturale corporis & animæ solutum, alias mors non vera fuisset: attamen vinculum personale, quo divina & humana natura combinatae fuerunt, integrum mansit, ita ut Deus homo, & homo Deus mediā in morte idem, nec mutatus fuerit, Psal. 102. v. 28.

Hinc Paulus ait, Christum natum ex semine David secundum carnem, declaratum autem Filium Dei, in virtute secundum Spiritum sanctificationis, ex resurrectione, Rom. 1. v. 3. 4.

Interviat hoc consolationi nostræ. Christus enim primogenitus ex mortuis est, Col. 1. v. 18. quia igitur ille surrexit, neque nos in morte manebimus. Vivo enim, inquit, & vos vivetis, Joh. 14. v. 19.

2. Clauſo monumento. Josephus enim & Nicodemus ingentem lapidem ad ostium monumenti advolverant, quem deinde Pontifices sigillo Pilati signaverant: verum & lapide, atque sigillo spreto, Christus perrupit: Sicut Simson ambas portæ fores, cum postibus suis & vectibus apprehendit, & ita manus hostium evasit, Jud. 16. 3.

Et licet Angelus postea lapidem removerit, attamen id non factum est, ut Christus resurgere posset, sed ut mulieribus sepulchrū vacuū ostenderetur, Chrysostomo afferente. Hinc igitur colligamus, Servatores habere ejusmodi, qui non modò seipsū vivificavit: sed quinos quoq; è tumulis

In Festo Paschatos.

244

nostris conclusis resuscitare possit. Non enim impossibile est apud eum ullum verbum, Luc. i. v. 37. Quin potius cum Jobo dicimus: Scio, quod Redemptor meus vivit &c. Job. 19. v. 26.

3. *Corpo clarificato.* Postquam enim Christus resurrexit, postmodum non ut antè cum discipulis suis conversatus est; sed diversis vicibus, nāl ὅποιοι γάρ quoties & prout libuit se illis exhibuit conspicendū. Alias conspicere eum non potuerint, sicut nec corpora Sanctorum, exuenta de monumentis post resurrectionem Christi, non omnibus, sed multis apparuerunt, quibus nimis Deus oculos aperuit, ut eadem videte potuerint, Matth. 27. v. 53.

Non igitur Deo ejusque verbo repugnat, quando Christum non modo in facrā cœna, sed & Ecclesias suæ omnibus diebus usq; ad consummationem seculi præsentem statuimus, Matth. 28. v. ult. hoc enim neutiquam absurdum est, quia non modo habet clarificatum corpus, sed & idem in personam τε λέγεται assumptum, evenētum etiam super omnes cœlos, ut omnia ipsi subjecta sint, nihil omittedo, Hebr. 2. v. 8.

Optimum erit, ut in captivitatem redigamus omnem intellectum, 2. Cor. 10. v. 5. perpendentes, quod ambulemus per fidem, non per speciem, 2. Cor. 5. v. 7. Beati enim qui credant, & nō vident, Joh. 20. 29.

III. *Fruitus Paschales tibi applica.* De aridâ Aaronis virgâ memoratur, quod unâ nocte germinaverit, floruerit & amygdalas dederit, Num. 17. v. 18.

Id pii Veteres Christo applicarunt, qui velut aridum lignum die Parasceves à Josepho & Nicodemo in sepulcro positi, tertio die quasi diluculū progressus est, Osc. 6.

v. 3. & jucundos flores & amygdalas ostendit, primū Mariæ Magdalena, Joh. 20. v. 14. deinde mulierculis, sepulchrum invisentibus, Matt. 28. v. 9. tertio Simoni Petro, ut & duobus discipulis Emmaus proficilētibus, Luc. 24. v. 5. & demū Apostolico Collegio in conclavi congregato, ubi Servator ipsis pacem suam attulit, Joh. 20. 19. & sic multis argumentis se viyum exhibuit, Act. 1. v. 3.

Adhuc hodiè pacem in Ecclesiâ prædicare, & amygdalas distribuere sinit in solatiū nobis in vita & morte constitutis. Fit id

1. *Per Angelorum apparitionem.* Sex diversi Angeli in Resurrectione Domini apparuerunt. Primus revolvit lapidem, & fugat custodes sepulchro destinatos. Secundus & tertius ad sepulchrum sedent, instruentes mulieres. Quartus & quintus sedent in sepulchro, unus ad caput & unus ad pedes, Joh. 20. v. 12. Sextus describitur in textu nostro, quod federit in dextris, cooperitus stolâ candidâ. En magnum Dominum, tot ministris & apparitoribus instructum.

Quando nos firma fide ei adhærescimus, dabit nobis, de his, qui quotidiè assistunt ei Zach 3. v. 7. ut custodiant nos per omnem vitam, in omnibus viis nostris, Psal. 91. v. 11. Et quando hora nostra ultima ingruerit, nō derelicturus nos est orphanos, Joh. 14. 18. sed mandaturus Angelis suis, ut animam nostram deportent in sinum Abrahæ, Luc. 16. v. 13. corpus vero custodiant cum omnibus ossibus suis, ut unum ex his non conteratur, Psal. 34. v. 21.

2. *Permetus abolitionem.* Nolite expavescere, inquit Angelus, surrexit.

Idem nobis quoque dictum sit. Nos homunciones naturaliter mortem pertimescimus, qui velut ultimus inimicus, 1. Cor.

1. Cor. 15. v. 26. corpus & animam separat. *Diabolus*, qui die & nocte accusat nos coram Deo, *Apoc. 12. v. 10.* *Iram Dei*, quam peccatis nostris thesaurizamus nobis, *Rom. 2. v. 15. Rom. 7. v. 19. Job. 9. v. 3.*

Verum recordatione resurrectionis Christi, mortis metu profligare possumus. Scimus enim, quod qui Jesum suscitavit, & nos per Jesum suscituratus sit, *2. Cor. 4. v. 14. Sir. 48. v. 12. Psal. 16. v. ult.* Nec minus Diaboli metu soluti sumus, *Hebr. 5. v. 15.* Quin & ira Dei pacata est, Resurrexit enim Christus propter justitiam nostram, *Rom. 4. v. ult.* Ideo ait Christus; Pax vobis, *Joh. 20. v. 19. Esa. 27. v. 4. Eph. 1. v. 6.* summa: Nunc facta est salus, & virtus & Regnum Dei nostri, *Apoc. 12. v. 10.*

3. Per Christi præcessionem. Præceder enim vos, in Galilæam, ibi eum videbitis sicut dixit vobis. Quo ipso respicit præmissionem, *Matth. 26. v. 32.* quæ impleta est in monte Galilææ, *Matth. 28. v. 16.* ubi visus

est, plus quam quingentis fratribus simul, *1. Cor. 15. v. 6.*

Christus similiter præcessit nos

1. In resurrectione, factus primitæ dormientium, *1. Cor. 15. v. 20.* Ideo inquit Leo: Quo præcessit gloria capitis, eo sequetur & spes corporis, *Joh. 14. v. 20.*

2. In ascensione. Ubi notas nobis fecit vias vitæ, *Psal. 16. v. 11.* & locum paravit, *Joh. 14. v. 2.* ubi cum Electis & Angelis habitemus, *1. Cor. 2. v. 9.*

3. In exaltatione. Sedet enim ad dexteram Dei, *Eph. 1. v. 21.* In æterna gloria, *Luc. 2. 4. v. 26.* ad quam licet nemo Angelorum pertingere valeat, *Hebr. 1. v. 13.* attamen nos quoque confortes gloriae suæ futurus est, *Joh. 17. v. 24.* & quando veniet ad judicium in nubibus cœli, nos quoque sedebimus super thronos, *Judicantes duodecim tribus Israël, Luc. 22. v. 30. 2. Tim. 2. v. 18. Apoc. 2. v. 21.* Fiat id per Christum Iesum, Amen.

DOMINICA QUASIMODO- GENITI.

Evangelium, Joh. 20. v. 19. - 29.

EXORDIUM.

Praefens Dominica antiquitus appellata est Quasimodogeniti. Item Dominicain albis. Utrumque inde est, quia Christus per mortem, & consequentem resurrectionem suam, nos regeneravit in spem vivam, *1. Petr. 1. vers. 3.*

Quemadmodum igitur mater angore afficitur, dum fœtum suum pariat, ideo dolens clamat in doloribus suis, *Esa. 26. vers. 17.* Sic & CHRISTUS magno dolore percussus est, dum regenerationem hanc consummavit. Hinc ipse ait: Scryire me fecisti in peccatis tuis: præbuisti

hh 3

miki